

Фердинанд Йохан (Федір Іванович) Гізе
(1781–1821)

Фердинанд Гізе народився в Пруссії. Практичну та теоретичну хімічну підготовку здобув у Берліні, керував хімічною фабрикою в Аугсбурзі. 1802 року став помічником придворного аптекаря у Відні. Був запрошений викладати хімію у щойно заснованому Харківському університеті на посаду ад'юнкта кафедри хімії. 1804 року заснував у Харкові хімічну лабораторію, здійснив кілька поїздок на Сумщину та Полтавщину для дослідження природних мінеральних вод.

Завдяки високому рівню освіти та своїй надзвичайній енергійності Гізе став одним із кращих викладачів. Займався дослідженням природних багатств Слобожанщини. Важливе місце в його науковій практиці посідало вивчення цілющих мінеральних вод у Харківській і Полтавській губерніях. 1805 року поблизу Куп'янська виявив поклади глауберової солі.

1811 року Гізе обраний професором хімії та фармацевтики Харківського університету. Був деканом фізико-математичного відділення, керував хімічною лабораторією університету. Займався вивченням способів виготовлення селітри. Читаючи на лікарському відділенні власний курс фармацевтичної хімії, Гізе супроводжував лекції демонстрацією дослідів у хімічній лабораторії. Так він заклав підґрунтя для створення фармацевтичної лабораторії університету.

Гізе по праву визнаний видатним науковцем свого часу. Під час роботи в Харківському університеті написав 11 наукових праць, кращими з яких вважаються «Загальна хімія для учителів та учнів», «Повчання до фармакопєях» і «Lehrbuch der Pharmacie». Визнанням наукових заслуг Ф. І. Гізе було запрошення його до Дерптського університету — відомого в Європі наукового центру.